

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010666
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010666.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X. mája XXXX v C., trvalé bydlisko D. - E., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov, o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 29. apríla 2022, č. k. 12PP/62/2022-21, na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného

A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 29. apríla 2022, č. k. 12PP/62/2022-21, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 24. septembra 2014, sp. zn. 4T/59/2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V z 18. septembra 2017, sp. zn. 4T/59/2014.

Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ale nespĺnil prvú materiálnu podmienku, keďže svojim správaním nepreukázal polepšenie vo výkone trestu, a to vzhľadom k hodnoteniu riaditeľa ústavu, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytli sa u neho nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku (opakovane uvádzal nepravdivé údaje o svojej osobe, mal fyzický konflikt s odsúdeným, opakovane porušil zásady slušného správania a vystupovania voči príslušníkom ZVJS, užil lieky inak ako mal predpísané lekárom a fajčil mimo vyhradený priestor). Po vhodnej intervencii pedagogického personálu sa jeho správanie a vystupovanie postupne stabilizovalo a v súčasnosti sa javí byť na prijateľnej úrovni. Disciplinárne odmenený bol trikrát, disciplinárne tresty evidované nemá, avšak po dobu výkonu trestu mu bolo udelených 10 disciplinárnych trestov, posledný disciplinárny trest mu bol zahladený 11. novembra 2021. Aktuálne je umiestnený v diferenciacnej skupine „C“. Možno teda konštatovať, že k osobe odsúdeného sú evidované negatívne poznatky. Odsúdený bol počas výkonu trestu aj pracovne zaradený, avšak bol vyradený z dôvodu, že nepodával pracovné výkony na požadovanej úrovni. Ciele programu zaobchádzania plní len čiastočne, pretože jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, nie je pracovne zaradený a má iba sporadický kontakt formou návštev s blízkymi.

Odsúdený podľa okresného súdu nespĺnil ani druhú materiálnu podmienku, keďže od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil primárne poukazom na nesplnenie prvej materiálnej podmienky, bez splnenia ktorej (z povahy veci) nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka. Sekundárne okresný súd poukázal na trestnú minulosť odsúdeného, teda na jeho 6 záznamov v registri trestov, za rôznorodú trestnú činnosť, aktuálne vykonáva úhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 4T/59/2014, pre pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických

peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol nariadený po tom, ako bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Odsúdeného teda ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody nedokázala motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

Odsúdený sťažnosť odôvodnil osobitným vlastnoručným písomným podaním doručeným súdu 3. mája 2022, pričom navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a v celom rozsahu vyhovel jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

Ďalším vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 31. mája 2022 doplnil dôvody sťažnosti, pričom namietal, že disciplinárne tresty, ktoré má zahladené sa nesmú uvádzať v hodnotení odsúdeného a súd na ne nemôže pri rozhodovaní prihliadať. Od roku 2019 až po

súčasnosť pracovisko pre diferencnú skupinu C v strednom stupni stráženia nie je zriadené pre prekážky v súvislosti s prevenciou šírenia nebezpečnej nákazlivej choroby Covid-19. Pracovať chce, ale práca nie je. Nie je pravdou, že nepodával pracovné výkony na požadovanej úrovni, uviedol, že 12. novembra 2019 bol disciplinárne odmenený za hrdinský prejav statočnosti. Ďalej namietal, ako môže okresný súd predpokladať, že nepovedie na slobode riadny život, keď mu ani nedal šancu. Ako má preukázať, že sa polepšil, keď nedostal šancu? Poukázal na to, že sa podmienenčne prepúšťajú kadejakí vrahovia a lúpežníci, no on nie. Dôvodom je podľa neho zaujatosť okresného súdu pre pomer k veci vedenej na danom súde pod sp. zn. 1T/23/2019. Zaujatosť sudkyne okresného súdu vidí odsúdený v tom, že sudkyňa skonštatovala potrebu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom, že už rovno vedela, že ho neprepustí, čo vyjadrila aj v uznesení. On ale nedostal doživotie, tak ako chcel sudkyňa zachovať potrebu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom? Záverom dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. októbra 2021, sp. zn. 3Ndt/35/2021, ktorý v jeho veci na okresnom súde pod sp. zn. 1T/23/2019, pre jeho odvolanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 3To/53/2021 vec odňal krajskému súdu a prikázal ju Krajskému súdu v Trenčíne. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vyhovel jeho žiadosti. Je totiž toho názoru, že vykonané dokazovanie nezakladá dostatočné závery na vyvodenie zamietavého stanoviska o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Napadnuté uznesenie tiež nie je jasné a zrozumiteľné a nedáva právne a skutkovo relevantné odpovede. Priložil k sťažnosti nasledovné dôkazy: prehľad o pracovných dňoch z roku 2021, potvrdenie o príjme zamestnanca, záznam o udelení disciplinárnej odmeny z 12. novembra 2019, dôkaz o komunikácii s rodinou - listy.

Prokurátor sa k písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 7. júna 2022.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, (ďalej len Tr. por.) pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytykal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov.

Presnejšie vyjadrené, odsúdený vykonal pomernú časť z postupne uložených trestov, lebo od 30. augusta 2016 si odpykáva postupne dva tresty odňatia slobody, konkrétne od 30. augusta 2016 do 30. decembra 2021 vykonával trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/14/2016,

od 30. decembra 2021 doposiaľ vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 24. septembra 2014, sp. zn. 4T/59/2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V z 18. septembra 2017, sp. zn. 4T/59/2014.

V prvom prípade bol odsúdený za zločin a v druhom prípade za prečin, preto bolo potrebné, aby odsúdený podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. vykonal pomerné časti (2/3 + 1/2) z týchto trestov, ktorú podmienku splnil 21. septembra 2020.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal jednoznačné polepšenie. Je to zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ústavom, na ktoré správne poukázal okresný súd a jeho obsah podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia. K uvedenému možno doplniť, že odsúdený je vo výkone trestu od 30. augusta 2016, teda dostatočne dlho na to, aby si vytvoril podmienky či už pre väčší počet odmien alebo aspoň na to, aby mohol byť v rámci vnútorného zaradenia preradený z diferenciacnej skupiny „C“. Odsúdený pritom poslednú disciplinárnu odmenu dostal 30. mája 2021, teda viac ako rok spätne, pričom v tomto smere očividne ďalšiu aktivitu nevyvíjal.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd taktiež plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvoj-inštančné platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí.

Správne tiež okresný súd poukázal na to, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Prítom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

Sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazuje na to, že disciplinárne tresty mu boli zahladené, to je fakt, ktorý ani krajský súd nespochybňuje. Na druhej strane táto okolnosť nebráni tomu, aby ju súdy zohľadnili pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu protiprávneho správania, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi ako i predpismi určujúcimi hranice možného správania sa vo vynútenom prostredí v ÚVTOS a pod., teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Aj zahladené disciplinárne tresty dávajú obraz o osobe odsúdeného a jeho správaní sa vo výkone trestu, pričom súdy hodnotia správanie sa odsúdeného počas celého výkonu trestu odňatia slobody, nielen za ostatný čas.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal, že on pracovať chce, len nie sú príležitosti, k tomu krajský súd uvádza, že zohľadnil aj tú skutočnosť, že odsúdený v súčasnosti nepracuje pre nedostatok pracovných príležitostí, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, teda túto skutočnosť nevykladá v neprospech odsúdeného. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS ale vyplynulo aj to, že odsúdený bol z pracoviska so zameraním na ručné šitie obuvi vyradený pre slabé výkony. Odsúdený síce s týmto tvrdením nesúhlasil, avšak na verejnom zasadnutí sám priznal, že má problémy s očami, preto jeho práca nebola aká má byť, ale snažil sa.

V konečnom dôsledku ale podstatná pre negatívne rozhodnutie o jeho žiadosti je trestná minulosť odsúdeného, ktorá jasne indikuje jeho sklony k páchaniu rôznej trestnej činnosti. Dôležitým v tomto smere je aj fakt, že v minulosti mu už bol poskytnutý benefit v podobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 24. septembra 2014, sp. zn. 4T/59/2014, no napriek tomu sa v skúšobnej dobe dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, teda k jeho prevýchove nedošlo v žiadúcej miere. Niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že by v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nateraz tomu malo byť inak, teda že by odsúdený v skúšobnej dobe určenej pri podmienenom prepustení rešpektoval súdom určené podmienky a viac sa trestnej činnosti nedopúšťal.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal zaujatosť konajúcej sudkyne okresného súdu, k tomu krajský súd uvádza, že ak mal odsúdený nejaké podozrenie v tomto smere, nič mu nebránilo včas vzniesť námietku zaujatosti, pričom tak nepostupoval. Až v sťažnosti odsúdený namietal zaujatosť konajúcej sudkyne, pričom ju primárne vyvodzoval z toho, že jeho žiadosti nevyhovela. V konečnom dôsledku tak zaujatosť konajúcej sudkyne vyvodzoval z procesného postupu súdu, čo je neprípustné. O takej námietke sa nekoná.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. októbra 2021, sp. zn. 3Ndt/35/2021, ktorým tento súd rozhodol, že trestná vec týkajúca sa odsúdeného bola odňatá tunajšiemu krajskému súdu a prikázaná Krajskému súdu v Trenčíne, tak nie je zrejmé, v akom kontexte to odsúdený v sťažnosti spomínal, nakoľko riadnu námietku zaujatosti voči sudcom krajského súdu odsúdený opäť nepodal, hoci o predmetných dôvodoch vedel už koncom roka 2021 a nič mu nebránilo tak urobiť. Dokonca v konečnom návrhu priamo žiadal, aby práve tunajší krajský súd o jeho sťažnosti rozhodol tak, že jej vyhovie a podmiennečne ho prepustí na slobodu.

K uzneseniu Najvyššieho súdu SR z 18. októbra 2021, sp. zn. 3Ndt/35/2021, treba dodať, že sa týkalo inej trestnej veci odsúdeného vedenej na tunajšom krajskom súde pod sp. zn. 3To/53/2021, pričom dôvodom odňatia tejto veci krajskému súdu bola výlučne tá okolnosť, že ako poškodený v nej vystupoval manžel bývalej (ešte nedávnej) sudkyne tunajšieho súdu, čo by mohlo podľa názoru najvyššieho súdu navonok vo vzťahu k tretím osobám ako aj k obžalovanému vzbudzovať pochybnosť v otázke jeho nestrannosti a objektívnosti v jeho konaní a rozhodovaní. Dôvodom na odňatie veci krajskému súdu teda bola taká okolnosť, ktorá nemá žiaden súvis s aktuálne prejednávanou žiadosťou odsúdeného, nakoľko odsúdený vykonáva tresty za trestné činy, pri ktorých boli poškodené iné subjekty než spomínaný manžel bývalej sudkyne tunajšieho súdu.

Pokiaľ odsúdený namietal, že sú „podmienečne prepúšťaní kadejakí vrahovia či lúpežníci,“ s tým, že on k nim nepatrí, no jeho súdy neprepustili, k tomu krajský súd uvádza, že u každého odsúdeného sa podmienky na podmiennečné prepustenie skúmajú striktne individuálne, nemožno ich zovšeobecňovať. Predmetné vyjadrenie odsúdeného tiež svedčí o tom, že zrejme na vlastnú trestnú činnosť nemá dostatočne kritický náhľad, keďže sám bol odsúdený okrem iného aj za trestný čin kategorizovaný ako zločin, konkrétne zločin subvenčného podvodu spáchaný v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 225 ods. 4 Tr. zák., za ktorý Tr. zák. ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozpätí 3 roky až 10 rokov, teda nie za banálnu trestnú činnosť.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel krajský súd k záveru, že náprava odsúdeného môže byť zaručená len úplným výkonom oboch nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré mu boli postupne uložené. Inak vyjadrené, celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je v súčasnosti možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.